

Fényképalbum



Interjúalany neve:

Farkas Béláné sz. Simonfy Iлона

A fénykép címe:

Édesapám igazolványképe

A fénykép készítésének helye:

Bodrogkeresztúr

A fénykép készítésének éve:

1919

A képen:

Simonfy Tamás

Édesapámról 1919-ben készítették ezt az igazolványképet, amikor még legény volt. Erdélyben született, Torda-Aranyos megyében, Bágyon községben, egy kicsi faluban. A székely fiúkat, apámat is többemagával áthelyezték Magyarországra, magyar területre, „a haza védelmébe”. A székely katonákat a bodrogkeresztúri grófi családnak a majorságában helyezték el, gondolom azért, mert megvolt hozzá a megfelelő épület, megoldható volt az étkeztetésük meg minden egyéb. Ez itt olyan központi helyen volt, ahol édesanyámék is éltek, és találkozhattak ezekkel a katonákkal nap mint nap. Így ismerkedhettek meg a szüleim.

Édesapám később próbálkozott visszamenni Erdélybe, de már csak látogatóba mehettünk, mert román fennhatóság alá került az a terület, ahol éltek a családjával.



Interjúalany neve:

Farkas Béláné sz. Simonfy Ilona

A fénykép címe:

A szüleim esküvői képe

A fénykép készítésének helye:

Bodrogkeresztúr

A fénykép készítésének éve:

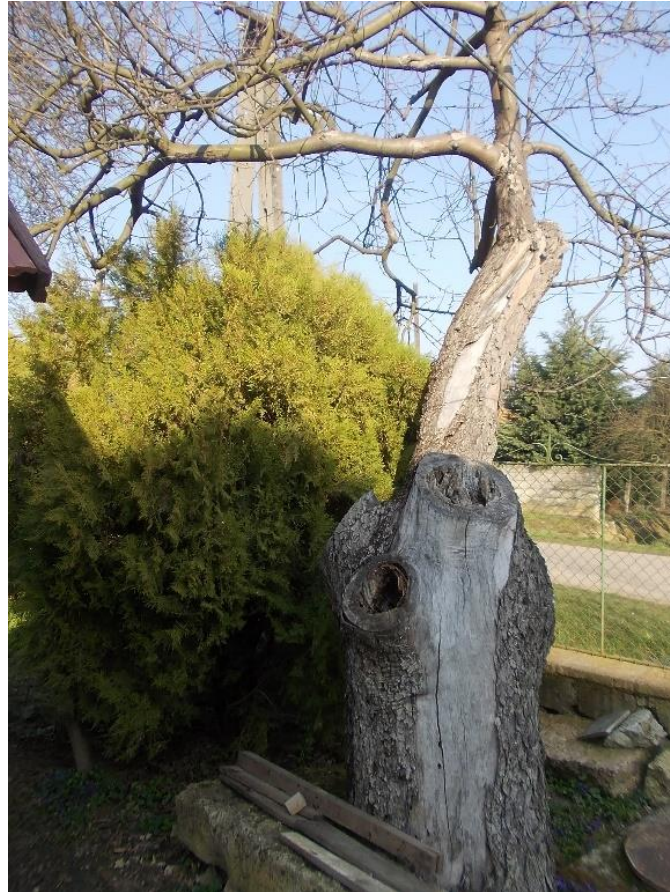
1920

A képen:

Kurucz Eszter, Simonfy Tamás

Édesapám és édesanyám a kezdet kezdetén. Ez a kép 1920-ban készült róluk, amikor összeházasodtak. Édesanyám fiatalasszonyként, egy leánygyermekkel maradt itt özvegyen, mert a férje meghalt az első világháborúban. Bodrogkeresztúrbán ismerkedtek meg, majd megszeretve egymást, összeházasodtak.

Miután apámat leszerelték a katonaságtól, éltek az életüket, s a gyerekek jöttek szépen egymás után. Édesanyám hét gyermeket szült erre a világra: először Első házasságából Eszter nővéremet, édesapámnak pedig öt gyermeket. Egyet halva szült meg, és egy vetélése volt. Én voltam ennek a családnak az utolsó sarja, aki hetediként jöttem a világra.



Interjúalany neve:

Farkas Béláné sz. Simonfy Ilona

A fénykép címe:

Az öreg almafa

A fénykép készítésének helye:

Bodrogkeresztúr

A fénykép készítésének éve:

2016

Ezt az öreg almafát édesapám ültette még 1920-ban, így már az én születésem táján ettünk a finom terméséből. Később hatalmas lombos fává terebélyesedett. Mára egyetlen hatalmas vaskos ága van már csak, ez látszik a fotón, a többi ágát le kellett sorban vágni, s az ágak helyén tele van üregekkel. Úgy döntöttünk, hogy földdel megtöltjük ezeket az üregeket és beültetjük valamilyen kis futó, virágos növényvel. Ez a fa édesapámat juttatja eszembe, akárhányszor ránézek. A ház elé ültetett három fából már csak ez él egyedül, valószínűleg azért, mert az ásott kút tövében van, és a gyökerei onnan tudnak nedvességhez jutni.



Interjúalany neve:	Farkas Béláné sz. Simonfy Ilona
A fénykép címe:	Singer
A fénykép készítésének helye:	Bodrogkeresztúr
A fénykép készítésének éve:	2016

Ezen a képen látható édesanyám Singer varrógépe, ami mellett én magam ülök most. 1929-ben, a születésemkor úgy döntöttek a szüleim, hogy részletre megveszik ezt a gépet. Anyám tudott szabni-varrni, keresett is vele időnként. Én és a testvéreim megtanultunk varrni rajta egyszerűbb dolgokat, mint lepedőt beszegni, asztalterítőt beszegni, ezeket ránk bízta édesanyám. Fiú létemre Tamás is nagyon ügyesen varrt, ha elszakadt a nadrágja, a géppel megvarrta magának. Én magam is nagyon nagy hasznát vettem a gyerekeknél, családomnál. Nagyon sokat használtam. Volt olyan, hogy egy heverő vagy fotel takarót, munkaidő után, éjszakába nyúlóan is hajlandó voltam megcsinálni. Szóval nagyon jó hasznát vettük ennek a varrógépnek. Édesanyám nem tudom, szánta-e valakinek a családból, de miután én maradtam vele, ezért itt maradt nálam, én használtam tovább. Ez a gép édesanyámra emlékeztet engem, számomra rendkívül kedves. Kisebb munkákat a mai napig csinállok rajta.



Interjúalany neve:

Farkas Béláné sz. Simonfy Iлона

A fénykép címe:

Iskolai csoportkép

A fénykép készítésének helye:

Bodrogkeresztúr

A fénykép készítésének éve:

1939.

Kulcsfigura:

Simonfy Iлона

Ez egy iskolai csoportkép, 4. osztályos koromban készült. Harminc körül volt az osztálylétszám. Drahos Ágoston tanító úr ül középen, és mellette a jobbján ülök én. Őt is, mint minden tanítót, nagyon kedveltem és szerettem, és azt hiszem, hogy ez kölcsönös volt. Ő ültetett maga mellé, ezt büszkén vállalom most is, vénebb fejjel.

Nekem nagy örömet jelentett, hogy az iskolában én mindent megtanulhatok. Imádtam a tanítót, a tanító nénimet, aki minket tanított, mindet, egytől-egyig. Nekem az iskola egy csoda volt, az elemi iskola is. Azt vártam, hogy a nyári szünet, a húsvéti, a karácsonyi szünet minél hamarabb véget érjen, mert imádtam iskolába járni. Azt hiszem, ha szivacsból lettem volna, akkor sem szívtam volna jobban magamba, minden tagomba, amit én ott hallok, látok, mindent. Arról nem beszélve, hogy tudtam, a szeretet kölcsönös: imádtam a tanítóimat és ők is szerettek engem, kimaradtam a szidásból, és az iskolai bizonyítványomon is meglátszott ez.



Interjúalany neve:

A fénykép címe:

A fénykép készítésének helye:

A fénykép készítésének éve:

A képen (balról jobbra) :

Farkas Béláné sz. Simonfy Ilona

Az utolsó családi kép édesapámmal

Bodrogkeresztúr

1942.

**ifj. Simonfy Tamás, Simonfy Ilona,
Simonfy Gizella, Simonfy Tamásné,
Simonfy Ida, Simonfy Tamás**

Ez a fotó 1942 karácsonyán készült a Simonfy családról, amikor édesapám és Tamás is katonai szolgálatukat töltötték. Így két katona van a fényképen, akik eltávozásra jöttek haza a mi meglepetésünkre. Apám ekkor vett tőlünk örökre búcsút. Ő maga ragaszkodott ennek a képnek az elkészültéhez, de már készen a fotót nem tudtuk hová küldeni neki. Elvitték a frontra, és soha többet nem hallottunk róla.

Tamással még egy kicsit tudtunk egymásról, amíg ki nem irányították őket is a frontra. Még a frontról is kaptunk egy-egy tábori lapot, még ő is megkapta a mienket. Aztán egyszer megszakadt a levelezés, mert amerikai fogságba került Németországban. Házaknál voltak elhelyezve, besegítettek gazdálkodó családoknál. Hála Istennek, jó körülmények között volt. Egyik éjjel azonban azt álmodta, hogy édesapám megrázta, lekevert neki egy hatalmas pofont, és azt mondta: „*Fiam, kelj, és indulj haza! Neked haza kell menned!*” Olyan különös volt ez az álom, és reggelre kelve is olyan mély nyomot hagyott benne, hogy elindult Németországból, szállt vonatról vonatra, néha másféle járműre... és így ért haza hozzánk 1945 nyarán.



Interjúalany neve:	Farkas Béláné sz. Simonfy Iona
A fénykép címe:	Eszter
A fénykép készítésének helye:	Bodrogkeresztúr
A fénykép készítésének éve:	1944

Eszter a mi drága első testvérünk, aki édesanyánk első házasságából született. Négyéves lehettem, amikor elment Magyarországról, és a munkaadóival Olaszországban, Rómában telepedtek le, ott élte le az életét, ott is ment férjhez László Sándorhoz. Ez a fényképe 1944-ben készült. Minden évben hazajárt, hazajött egy olyan jó kéthetes tartózkodásra, ez volt neki a szabadság, itthon közöttünk, a családtagjai között. 1938-ban volt itthon utoljára, mert ekkor már a háború megnehezítette az utazást.

1967-ben Babival voltunk kinn nála három hétig. Ezt követően '68-ban jöttek haza Magyarországra itt voltak velünk, majd bejárták Magyarországot. Később Béla fiam esküvőjére értek haza úgy, hogy nem is tudtunk róla, hogy elindultak. A menyasszony és a vőlegény templomba szállítását ők bonyolították le, és csodálatos volt, hogy a nagy családhoz ők is csatlakoztak, és több időt is itt töltöttek velünk. Eszter 1988-ban halt meg autóbalesetben.



Interjúalany neve:

Farkas Béláné sz. Simonfy Iona

A fénykép címe:

Dóra testvér

A fénykép készítésének helye:

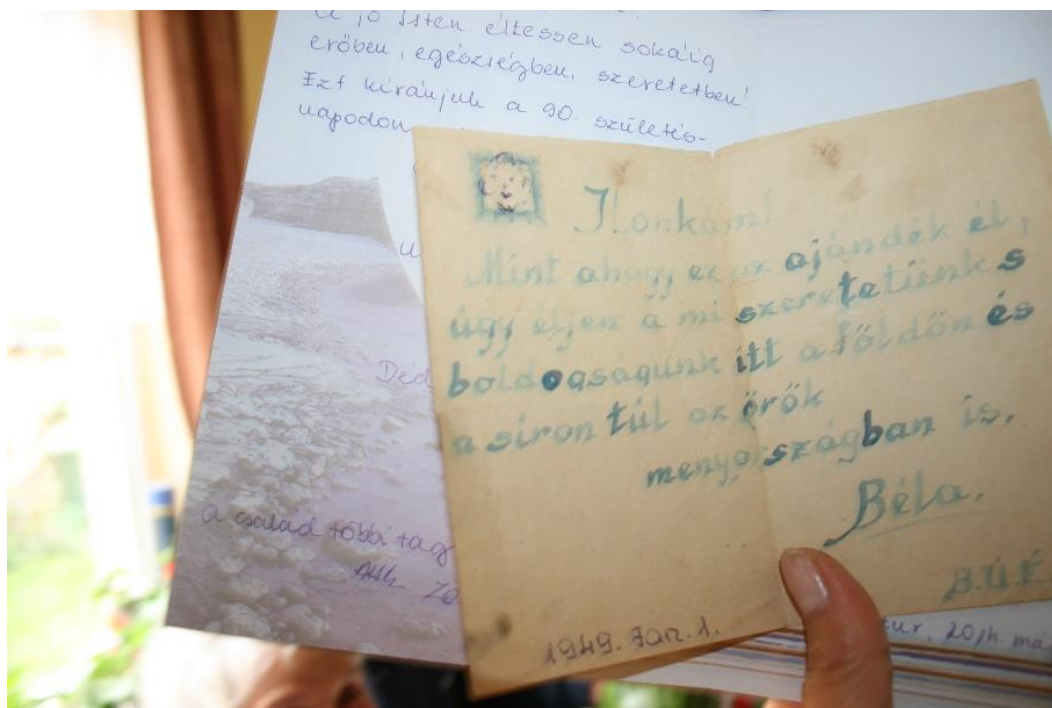
Bodrogkeresztúr

A fénykép készítésének éve:

1945

1944. november 18-án reggel édesanyám korán kelt, hogy Mancsi lovunkat a szomszéd udvaron megitassa. Még el sem ért a kútig, amikor óriási robbanások hallatszottak. Mi akkor még az ágyban feküdtünk. A belövések jöttek sorban, egyik a másik után, egyre hangosabban. Idával gyorsan kiugrottunk az ágyból, felkaptuk magunkra a ruhánkat, közben a robbanások egyre hangosabban hallatszottak. A harisnyámat húztam én is, meg a cipőmet, de már ekkor a konyhaajtó előtt álltam, ami az udvarra nyílt, és onnan hallottam, hogy valahol a közelünkben csapódott be egy lövedék. Az utolsó robbanást már nem hallottam, mert akit ér, az nem hallja a durranást. Édesanyám még el sem ért az itatóig a lóval, mikor földbegyökerezett a lába, mert azt látta, hogy egy nagy füstfelhő van a házunk helyén. Engem a tornácra dobott ki a légnyomás, és ahogy anyám elmondta, mintha egy lavór vérben ültem volna. Hatalmas hasi sérülést kaptam.

Dóra testvér vigyázott rám, amikor a hasi sebesüléssel a sátoraljaújhelyi kórházban feküdtem. Kölcsönösen, mélyen tiszteltük, szerettük egymást. Én mai napig is úgy emlékszem rá, mint az én mentőangyalomra. Ellátott mindenféle jó tanáccsal. 1957-ben találkoztam vele újra, amikor egy sürgős mandulaműtét miatt kerültem ugyanabba a kórházba. Ez volt a mi utolsó találkozásunk, később már csak hírt kaptam felőle hogy Budapestre ment férjhez, egy mérnökember lett a férje. Míg élek, ő is él az én lelkemben, még ha többet nem is találkoztunk.



Interjúalany neve:

Farkas Béláné sz. Simonfy Ilona

A fénykép címe:

Levél az újévi kismalac nyakában

A fénykép készítésének helye:

Bodrogkeresztúr

A fénykép készítésének éve:

1949

1949 január 1-jén egy kismalac nyakában volt ez a levél, ami a kezemben látható. Az én drága leendő párom írta, akivel majd november 26-án kötöttünk házasságot. Január első napjának reggelén megjelent egy gyönyörű kis rózsaszínű malaccal az ölében. A malacnak egy gyönyörű piros masli volt a nyakában, amivel ez a cédula volt a nyakába kötve.

Nem tollal írta a szöveget, hanem egy kis pálcikát hegyezett meg, azt tintába mártotta, és úgy készítette el. Nagyon szépen mutatott ez annak idején, csak hát a tinta megfakult az elmúlt 67 évben. Homályosan olvasható rajta a következő szöveg: „*Ilonkám! Mint ahogy ez az ajándék él, úgy éljen a mi szeretetünk és boldogságunk itt e földön és a síron túl, az örök mennyországban is!*” És aláírta a nevét: „*Szeretettel: Béla*”



Interjúalany neve:

Farkas Béláné sz. Simonfy Iлона

A fénykép címe:

Családi kép a kisfiunkkal

A fénykép készítésének helye:

Bodrogkeresztúr

A fénykép készítésének éve:

1951

A képen:

Farkas Béláné, ifj. Farkas Béla, Farkas Béla

Hárman vagyunk ezen a képen a kisfiunkkal. Béluskám egyéves volt itt. Ő volt az első gyermekünk, aki nagy boldogságot hozott az életünkbe, és azt a csodát, hogy a jó Isten megsegített, mégis lett gyermekünk. Ekkor már tudtam, hogy Iлона leányunk is útban van, s így növekszik a családjunk mindnyájunk nagy boldogságára



Interjúalany neve:	Farkas Béláné sz. Simonfy Iлона
A fénykép címe:	Béla katona
A fénykép készítésének helye:	Bodrogkeresztúr
A fénykép készítésének éve:	1955
A képen:	Farkas Béla

Ez az én drága uram, párom, akiről a fénykép 1955-ben készült, amikor behívták három hónapos katonai átképzésre. Szeged mellett egy kis falu melletti erdős részen táboroztak. Három hónapig volt távol a családtól, egyszer tudott eltávozásra hazajönni, egy-másfél napra. Szenvedett a hiányunktól a nagy messzeségben. Mi vártuk itthon negyedmagammal.



Interjúalany neve:

Farkas Béláné sz. Simonfy Iлона

A fénykép címe:

A földműves szövetkezeti irodában

A fénykép készítésének helye:

Bodrogkeresztúr

A fénykép készítésének éve:

1955

Kulcsfigura:

Farkas Béláné

Babikám ekkor kettő-kettő és fél éves lehetett, Béluskám pedig másfél évvel idősebb. A földműves szövetkezeti irodában dolgoztam néhány hónapot, általános adminisztrációt és bérszámfejtést végeztem. Mögöttem a kollégáim, akikkel dolgoztam. Elöl balra Victorisz Adus néni, mögötte egy adminisztrátor, majd egy miskolci ellenőr, valamint mögöttem is egy adminisztrátor kolléganő. Én a jobb sarokban vagyok alul.



Interjúalany neve:

Farkas Béláné sz. Simonfy Iлона

A fénykép címe:

A Kerámia irodai dolgozói

A fénykép készítésének helye:

Bodrogkeresztúr

A fénykép készítésének éve:

1970

Kulcsfigura:

Farkas Béláné

Ez a kis aranyos csapat dolgozott a Kerámiában irodai munkán. *[Balról jobbra]* Iski János, Szatmári Iлона, Kecskés Maria, Juhász Évike, Tóth Klári, Szimmer Ica, Kovács Évi, Schwarz Évi, Kis Andrásné, Sípos Magdi, én és Lelkes Ildikó.

Ekkor már főkönyvelő voltam ők voltak a munkatársaim. Mellettem van a jobb szélen Lelkes Ildi, ő Amerikában él. Amikor a számítógéppel megtanultam bánni, az IWIW-en megkaptam az üzenetét, és a családját is bemutatatta. Annyi drága jó emlék van erről az időszakról! Szatmári Iлона később saját kerámiaüzemet csinált, Kovács Évit Kovács Pipikének hívtuk, a kontyos Kis Andrásné már asszony volt... Édes kis csapat volt.



Interjúalany neve:

A fénykép címe:

A fénykép készítésének helye:

A fénykép készítésének éve:

A képen *(balról jobbra)*:

Farkas Béláné sz. Simonfy Ilona

Felnőtt gyermekeinkkel

Bodrogkeresztúr

1972

**Farkas Béláné, Farkas Béla, Farkas Zsuzsanna,
ifj. Farkas Béla, Farkas Ilona**

Itt már a felnőtt gyerekeinkkel vagyunk lefotózva. Ekkor még mi sem voltunk nagyon öregek, javában dolgoztunk. Béla fiam az ezt követő évben házasodott, harmadéves volt a miskolci Nehézipari Egyetemen. Babikám is dolgozott már, Zsuzsanna pedig 13 éves volt, tehát általános iskolás utolsó éveit töltötte.



Interjúalany neve:

Farkas Béláné sz. Simonfy Iлона

A fénykép címe:

Eszter és Ida Rómában

A fénykép készítésének helye:

Róma

A fénykép készítésének éve:

1972

A képen:

László Sándorné, Kocsis Imréné

Ez a kép Rómában, Eszterék lakásának teraszán készült, ahol csodálatos virágözön volt. Termesztett kicsiben gyógynövényeket is. Olyan széles párkány volt, hogy rá lehetett ülni. Még valamilyen magyaros motívummal kerítést is csináltak erre a teraszra, amitől olyan lett, mint egy falusi magyar kerítés. Ida nővérem három évet töltött kinn még fiatal lány korában náluk Olaszországban. Gyönyörű élete lehetett volna, ha kinn maradhat Eszterrel.



Interjúalany neve:

Farkas Béláné sz. Simonfy Iлона

A fénykép címe:

A lugasban

A fénykép készítésének helye:

Bodrogkeresztúr

A fénykép készítésének éve:

1996

A képen:

Farkas Béláné, Farkas Béla

'96-ban már olyan túl fiatalok nem voltunk természetesen. Fehér a hajunk már, de ez egy kis kedves kép rólunk. Különösebb alkalmat nem tudok hozzácsatolni ehhez a fotóhoz, csupán annyi történt, hogy mivel volt egy csodálatos lugas a kertünkben, leültünk, egyik gyermekünk pedig lefotózott bennünket.



Interjúalany neve:

Farkas Béláné sz. Simonfy Iлона

A fénykép címe:

Unokánk esküvőjén

A fénykép készítésének helye:

Bodrogkeresztúr

A fénykép készítésének éve:

2006

A képen:

Farkas Béláné, Farkas Béla

Az egyik unokánk esküvőjén készült ez a kép tíz évvel ezelőtt. Ez volt az utolsó táncos összejövetel, ahol még táncoltunk Béluskámmal. A kis menyasszony unokánkat mind a ketten táncra penderítettük.



Interjúalany neve:

Farkas Béláné sz. Simonfy Iona

A fénykép címe:

Virágos ablak

A fénykép készítésének helye:

Bodrogkeresztúr

A fénykép készítésének éve:

2013

A képen:

Farkas Béla, Farkas Béláné

Apussal vagyunk lefotózva a virágos ablaknál. Valamilyen családi ünnep volt nálunk. Én kértem meg valamelyik gyerekeimet, hogy fotózza le ezt a csodálatos futómuskátlit az ablakunkban. Nagyon boldogan ápolgattam az utcafronti ablakban lévő virágokat, gyönyörűek is voltak, amint az a képen is látszik.



Interjúalany neve:

A fénykép címe:

A fénykép készítésének helye:

A fénykép készítésének éve:

Szereplők balról jobbra:

Farkas Béláné sz. Simonfy Iлона

Családi kép Béla 90. születésnapján

Bodrogkeresztúr

2014

ifj. Farkas Béla, Farkas Zsuzsanna

Farkas Béla, Farkas Béláné, Farkas Iлона

Ez a családi kép Béluskám 90. születésnapján készült 2014. május 20-án. Ott van mögöttünk az almafa. A nagy dolog az volt, hogy kijöttünk és papával együtt összebújtunk.



Interjúalany neve:

Farkas Béláné sz. Simonfy Ilona

A fénykép címe:

Béluskám 90 éves

A fénykép készítésének helye:

Bodrogkeresztúr

A fénykép készítésének éve:

2014

A képen:

Farkas Béláné, Farkas Béla

Béla 90 éves lett, a születésnapját ünnepeltük. Ez egy csoda volt, hiszen ki gondolta volna, hogy még meg tudjuk ünnepelni 90 évesen. A dinnye pedig azért lett a kép közepén, mert a gyerekek akárhányszor jöttek télen, mindig megkérdezte, hogy nem láttak-e véletlenül dinnyét a boltban. Viccből májusban hoztak egy dinnyét, pedig az nálunk olyankor még nincs. Lehet, hogy nem is volt jó, de a viccet mindenki értette. És itt történt az is, hogy felismerte azt a bizonyos kismalac nyakában lévő, '49. január elsejei cédulát, és nagyon aranyosan reagált rá apus. Néztam az arcát, amikor átadtam a kezébe az ő általa valamikor írt cédulát, nézte, pillanatok alatt felismerte, mosolygott és potyogtak a könnyei. És akkor felém fordult, én pedig olyan boldog voltam, hogy felismerte az írását, és eszébe jutott az az alkalom. Ez olyan csoda számomra.



Interjúalany neve:

Farkas Béláné sz. Simonfy Iлона

A fénykép címe:

85. születésnapom

A fénykép készítésének helye:

Bodrogkeresztúr

A fénykép készítésének éve:

2014

A 85. születésnapom alkalmával készült ez a kép. Láthatóan a mosolyom is azt mutatja, mennyire örülök, mert itt volt a drága családom majdnem minden tagja, akik csak el tudtak jönni, és ez a lelkemnek tett nagyon jót.



Interjúalany neve:

Farkas Béláné sz. Simonfy Iлона

A fénykép címe:

65. házassági évfordulónk

A fénykép készítésének helye:

Bodrogkeresztúr

A fénykép készítésének éve:

2014

Kulcsfigurák:

Farkas Béláné, Farkas Béla

2014. november 26-án ünnepeltük a 65. házassági évfordulónkat Bélával. Két dédunokánk van velünk a négyből, Béluskám és én. Itt volt az egész család, de negyedmagunkkal fújtuk el a tortán lévő gyertyákat, ezt örökítette meg valamelyik gyermekünk. Olyan sok alkalom volt hosszú életünk során az ünneplésre és az összejövetelekre, hogy szerét-számát sem tudjuk. Ami nagy dolog volt ebben, hogy még megértük a 65. évfordulónkat is.



Interjúalany neve:	Farkas Béláné sz. Simonfy Iлона
A fénykép címe:	Bodrogkeresztúr, Dózsa György utca
A fénykép készítésének helye:	Bodrogkeresztúr
A fénykép készítésének éve:	2016

Ez a mi kedves Dózsa György utcánk. Ebben az utcában, a 11. szám alatt születtem, a 21. szám alatt éltem le hosszú életem nagy részét, és itt, ennek az utcának a végén volt jó darabig a munkahelyem is. Azt szoktam mondani, hogy a mi utcánk nagyon szép. Olyan kedves, aranyos, bár mára csendes. Valaha tele volt jó emberekkel, jó szomszédokkal, akik már elmentek, Béluskámmal együtt...